Doctrina bíblica de l'apropiació i la tributació dels productes agrícoles

Pentateuc

Ara, doncs, que el faraó busqui un home assenyat i savi, i el posi sobre el país d'Egipte. Que el faraó faci això, i que nomeni funcionaris sobre el país, i que recullin la cinquena part del país d'Egipte durant els set anys d'abundància. I que recullin tots els aliments d'aquells anys bons que vindran, i emmagatzemin blat sota la mà del faraó, i que guardin el menjar a les ciutats. I aquest menjar serà com a reserva per al país durant els set anys de fam que hi haurà al país d'Egipte; i la terra no morirà per la fam. Gènesi 41:33-36

I va recollir tots els queviures dels set anys que hi havia al país d'Egipte i els va emmagatzemar a les ciutats: els queviures del camp que hi havia al voltant de cada ciutat, els va emmagatzemar a les ciutats. Gènesi 41:48

I van començar a arribar els set anys de fam, tal com Josep havia dit, i la fam era a totes les terres, però hi havia pa a tota la terra d'Egipte. Quan tota la terra d'Egipte va patir fam, el poble va cridar al faraó demanant pa. I el faraó va dir a tots els egipcis: Aneu a Josep i feu el que ell us digui. Gènesi 41:54-55

Josep va alimentar el seu pare, els seus germans i tota la casa del seu pare amb pa, segons les seves famílies. I no hi havia pa en tot el país, perquè la fam era molt greu, i la terra d'Egipte i tota la terra de Canaan van defallir a causa de la fam. Josep va recollir tots els diners que es trobaven a la terra d'Egipte i a la terra de Canaan, pel blat que compraven, i Josep va portar els diners a la casa del faraó. Quan els diners es van acabar a la terra d'Egipte i a la terra de Canaan, tots els egipcis van anar a Josep i li van dir: «Doneu-nos pa. Per què hauríem de morir davant teu? Perquè els diners s'esgoten». Josep va dir: «Doneu-nos el vostre bestiar, i us donaré pa a canvi del vostre bestiar, si els diners s'esgoten». I van portar el seu bestiar a Josep, i Josep els va donar pa a canvi de cavalls, i de ramats, i de bestiar vaquer, i de ases, i els va alimentar de pa per tot el seu bestiar durant aquell any. Quan aquell any va acabar, van anar a ell l'any segon i li van dir: «No amagarem al meu senyor que els nostres diners s'han acabat; el meu senyor també té els nostres ramats de bestiar; no queda res als ulls del meu senyor, sinó els nostres cossos i les nostres terres. Per què hauríem de morir davant els teus ulls, nosaltres i la nostra terra? Compra'ns a nosaltres i la nostra terra a canvi de pa, i nosaltres i la nostra terra serem servents del faraó. I dóna'ns llavor, perquè puguem viure i no morir, i la terra no quedi desolada.» I Josep va comprar tota la terra d'Egipte per al faraó, perquè els egipcis van vendre cadascun el seu camp, perquè la fam els afectava; i la terra va passar a ser del faraó. I pel que fa al poble, els va traslladar a les ciutats des d'un extrem de les fronteres d'Egipte fins a l'altre extrem. Només no va comprar la terra dels sacerdots, perquè els sacerdots tenien una porció assignada pel faraó, i menjaven la porció que el faraó els donava; per això no van vendre les seves terres. Llavors Josep digué al poble: «Avui us he comprat a vosaltres i les vostres

terres per al faraó. Aquí teniu la llavor per a vosaltres, i sembrareu la terra. Quan arribi el cultiu, donareu la cinquena part al faraó, i quatre parts seran vostres, per a la llavor del camp, per al vostre aliment, per als de les vostres famílies i per al menjar dels vostres fills.» Ells digueren: «Ens heu salvat la vida. Que trobem gràcia als ulls del meu senyor, i serem servents del faraó.» Josep va establir aquesta llei sobre la terra d'Egipte, que continua fins al dia d'avui, que el faraó tenia la cinquena part, excepte la terra dels sacerdots, que no va passar a ser del faraó. Gènesi 47:12-26

Anàlisi:

Arrendador: Faraó (Govern / Monarca / President / Estat)
Arrendatari: Agricultors

Ministre / Secretari d'Agricultura: Joseph Zaphnathpaaneah "El portador de llavors"

Assignació de terres agrícoles: almenys el 20% de la superfície total de la terra hauria de ser cultivable

Pressupost i gestió de beneficis:
Impostos i delme: 20%
(10% per al faraó; 10% per als sacerdots - Les esglésies i les seves terres estan exemptes d'impostos.)
Salari net dels agricultors: 80%
(40% per a Llavor del Camp - Sembra; 40% per a Aliments)

Cada ciutat hauria de poder proveir-se els seus propis aliments.

Per a una eficiència màxima, la gent hauria de viure a prop del subministrament d'aliments.

Una economia que no estigui recolzada en aliments (ni en or, ni en plata, ni en diners, ni en criptomonedes, etc., sinó en aliments) acabarà col·lapsant. Lentament però segurament.

Fins i tot durant la fam, el menjar té un preu i s'ha de comprar. Mai és gratuït.

Els diners fallaran durant la fam extrema. L'alternativa serà el sistema de bescanvi (aliment per a bestiar, cavalls, ramats, ases, temps - ocupació/servei). Implementar una política de NO TREBALLAR NO MENJAR (2 Tessalonicencs 3:10).

Qui pot controlar el subministrament d'aliments pot fer lleis i controlar la gent.